

HRVATSKI SABOR

Klub zastupnika zeleno-lijevog bloka

Zagreb, 20. siječnja 2022. godine

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora podnosimo sljedeće

A M A N D M A N E

na KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, drugo čitanje, P.Z.E. br. 218:

AMANDMAN 1.

Na članak 9.

Članak 9. Mijenja se i glasi:

Svaka osoba ima pravo na informaciju o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi te pravo na podršku u prevladavanju komunikacijskih teškoća koja pridonosi zadovoljavanju osobnih potreba i poboljšanju kvalitete života u zajednici, uključujući po potrebi i prevoditelja za osobu koja ne vlada hrvatskim jezikom, radi prijevoda na jezik koji ta osoba razumije.

Obrazloženje: Konačni prijedlog predlaže u članku 9. načelo informiranosti, kojim se svakoj osobi jamči pravo na informaciju o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi, kao i pravo na podršku u prevladavanju komunikacijskih teškoća. Ovo načelo je podrobnije razrađeno odredbama članka 141. Konačnog prijedloga, kojim se određuje pravo na stručnog prevoditelja za gluhe i gluhoslijepe osobe, no ne predviđa se prevoditelj za osobe koje ne vladaju u dovoljnoj mjeri hrvatskim jezikom da bi uspješno usvojile informacije o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi, primjerice tražitelje međunarodne zaštite, osobe pod međunarodnom zaštitom ili

strance na privremenom ili trajnom boravku u Republici Hrvatskoj. Smatramo da se i njihove potrebe trebaju uzeti u obzir pri ostvarivanju načela informiranosti, a koje je jedno od preduvjeta ostvarivanja prava temeljem ovog Zakona, te stoga predlažemo da se, prema potrebi, načelno predvidi i mogućnost pribavljanja usluga prevoditelja za takve osobe.

AMANDMAN 2.

U članku 28., u stavcima (1) i (2) broj 50 se briše i zamjenjuje brojem 100.

Obrazloženje: Ovim člankom određuje se iznos zajamčene minimalne naknade posebnim kategorijama osoba, odnosno beskućnicima koji se nalaze u prihvatilištu, kao i žrtvama nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima na privremenom smještaju u kriznim situacijama.

Prvenstveno pozdravljamo zakonsko rješenje kojim se beskućnicima u prihvatilištima priznaje pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, međutim, smatramo kako bi naknada za beskućnike u prihvatilištima, kao i za žrtve nasilja u obitelji i žrtve trgovanja ljudima na privremenom smještaju trebala biti priznata u visini od 100% iznosa ZMN, umjesto 50% tog iznosa, kako je to predloženo Konačnim prijedlogom. Radi se o posebno ugroženim kategorijama osoba kojima je financijska pomoć u većem iznosu prijeko potrebna, bez obzira na okolnost da se nalaze u sklopu određene vrste smještaja. Žene žrtve obiteljskog nasilja te žrtve trgovanja ljudima najčešće su osobe koje nemaju u vlasništvu nekretninu za stanovanje, nemaju mrežu socijalne podrške i u povećanom su riziku od beskućništva jednom kada izađu iz privremenog smještaja.

AMANDMAN 3.

Članak 53. mijenja se i glasi:

Korisniku prava na osobnu invalidninu koji boravi u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od tri mjeseca, pravo na osobnu invalidninu miruje.

Obrazloženje: Uobičajena turistička viza je najdulje tri mjeseca. Invaliditet temeljem kojeg se steklo pravo na osobne invalidnine ne nestaje nakon 2 mjeseca putovanja i nema razloga da se osobe s invaliditetom ograničava u mogućnostima korištenja pune turističke vize od tri mjeseca na koju imaju pravo svi građani.

AMANDMAN 4.

Na članak 56.

Stavak (2) mijenja se i glasi:

2) Pravo na doplatka za pomoć i njegu priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 2. ovog Zakona koji iznosi:

1. 200 % osnovice za puni iznos doplatka za pomoć i njegu
2. 120 % osnovice za smanjeni iznos doplatka za pomoć i njegu.

Obrazloženje: Pomoć i njega ostali su u istom iznosu, a istu koriste osobe s invaliditetom i djeca s teškoćama u razvoju s visokim stupnjem oštećenja zdravlja, stoga tražimo usklađivanje s podizanjem sredstava za korisnike osobne invalidnine.

AMANDMAN 5.

Na članak 57.

Stavci (1) i (2) brišu se.

Obrazloženje: Ukinut je dohodovni i imovinski cenzus za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu. Morao bi biti ukinut i za doplatka za pomoć i njegu jer se također radi o djetetu s teškoćama ili OSI, ali s manjim stupnjem oštećenja. Po ovome se osobe s manjim stupnjem oštećenja imovinski diskriminira u odnosu na osobe s većim stupnjem oštećenja.

AMANDMAN 6.

Na članak 58.

Stavci (1) i (2) se mijenjaju i glase:

(1) Pravo na doplatka za pomoć i njegu u punom iznosu priznaje se osobi iz članka 55. ovoga Zakona kojoj je utvrđen treći stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja neovisno o uvjetima iz članka 57. točaka 1. i 2. ovog Zakona.

(2) Pravo na doplatka za pomoć i njegu u smanjenom iznosu priznaje se osobi iz članka 55. ovoga Zakona kojoj je utvrđen drugi stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja, te osobi kojoj je utvrđen prvi stupanj težine invaliditeta-oštećenja u iznosu od 120%.

Obrazloženje: Da bi otklonili moguće buduće nesporazume u pravnom tumačenju po pitanju pomoći i njege za 4. skupinu koja se nalazi u Zakonu, u stavku (1) tražimo brisanje riječi - ili četvrti. Također, ovim amandmanom želimo ukinuti cenzus za osobe kojima je utvrđen drugi stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti, te odobriti pravo na doplatak za pomoć i njegu osobama kojima je utvrđen prvi stupanj invaliditeta-oštećenja, u iznosu od 120% osnovice.

AMANDMAN 7.

Članak 60. mijenja se i glasi:

Korisniku koji se nalazi u istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora, u zdravstvenoj ustanovi u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca, pravo na doplatak za pomoć i njegu miruje. Korisniku koji boravi u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od tri mjeseca, pravo na osobnu invalidninu miruje.

Obrazloženje: Uobičajena turistička viza je najdulje tri mjeseca. Invaliditet temeljem kojeg se steklo pravo na osobne invalidnine ne nestaje nakon 2 mj. putovanja i nema razloga da se osobe s invaliditetom ograničava u mogućnostima korištenja pune turističke vize od tri mjeseca na koju imaju pravo svi građani.

AMANDMAN 8.

Na članak 61.

U članku 61., točka 3. mijenja se i glasi:

3. koja ima jednu ili više vrsta oštećenja četvrtog stupnja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih), zbog kojih je potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba.

Obrazloženje: Potrebno je na jedinstveni način obuhvatiti sve kategorije osoba s invaliditetom, sve vrste invaliditeta, neovisno o postojanju jedne ili više vrsta takvih teškoća.

AMANDMAN 9.

Na članak 68.

Stavak (8) mijenja se i glasi:

(8) Smrću roditelja njegovatelja ili njegovatelja, 6 mjeseci nakon smrti djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom.

Obrazloženje: Onog trenutka kada premine osoba s invaliditetom ili dijete s teškoćama u razvoju, njegovatelj automatski gubi sva moguća prava. Nema pravo ni na vrijeme za žalovanje ni na psihološku pomoć. Godinama je van tržišta rada, a od njegovatelja se u ovim izrazito teškim okolnostima očekuje da od danas do sutra bude aktivan u pronalasku novog zaposlenja. Zato tražimo period od 6 mjeseci pune naknade u kojem bi roditelj njegovatelj mogao dobiti adekvatnu psihološku pomoć i pomoć kod dokvalifikacije ili prekvalifikacije, kako bi istekom tog vremena bio u stanju aktivno se uključiti na tržište rada.

AMANDMANI 10.

Na članak 106.

Stavak (1) mijenja se i glasi:

(1) Organizirano stanovanje je socijalna usluga kojom se osobama iz članka 107. Ovoga Zakona osigurava stanovanje u stambenoj jedinici ili vlastitom domu uz stalnu ili povremenu stručnu i drugu pomoć i potporu u osiguravanju osnovnih životnih potreba te socijalnih, radnih, kulturnih, obrazovnih, rekreacijskih i drugih potreba radi uspostavljanja i održavanja njihovih socijalnih uloga, izjednačavanja njihovih mogućnosti, poboljšanja kvalitete života, poticanja aktivnog i samostalnog življenja te socijalnog uključivanja, ovisno o potrebama korisnika.

Obrazloženje: Određen broj osoba s invaliditetom posjeduje vlastite nekretnine u kojima žele ostati, ali im je potrebna podrška. Širenju pružatelja usluge organiziranog stanovanja često puta je zapreka upravo nedostatak raspoloživih stambenih jedinica, te bi se na predloženi način, korištenjem vlastitih nekretnina, mogla djelomično otkloniti.

Za Klub zeleno-lijevog bloka
Sandra Benčić, predsjednica

